

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 M. M.
Pague per enys, una pesseta de rebida

EL:POBLE:CÀTALÀ

ANY X. NUM. 2.985

BARCELONA, DIVENDRES 16 DE MAIG DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

DILLUNS 19 DE MAIG I DIES SEGÜENTS
Exposició especial i venda

Novetats d'Estiu

Confeccions per a senyora, cavailler i nens, Camises, Corbates, Genres de punt, Capells, Guants, Vanos, Bastons, Colls, Punys, Mocadors, Corbates per a senyora, Cotilles, Teixits, i estampats de cotó, etc., a preus sumament reduïts durant els dies d'exposició

Important: Queda oberta al servei públic la Oficina de Telègrafs instal·lada en el saló de lectura (SEGON PIS)

La trista política espanyola

La frívola gasetilla

Reials duplets

Estem acostumats a veure espectacles vergonyosos dintre la política espanyola; però assegurarem que mai havia arribat aquesta tan avall com avui. El fulanisme, els interessos familiars dels ministres, els embolics de tota mena estan a l'ordre del dia, i la decadència política ha deixat tota floció i és mostra amb ambicions desradades, disputant-se'l poder.

Cada ministre, cada ex-ministre liberal, es crea amb poder i talent per a ocupar els primers llocs del Govern; cada petit personatge vol imposar candidatures; tots hom es creu amb dret per a manar o imposar-se als que manen. El partit monàrquic liberal és el caos i en Romanones serà la seva mort. Les seves tant rebregades habilitats no li serveixen més que per a aguantar-se en la presidència del Consell; ni la seva labor té altre fi, i en això ho sacrifica tot. Es esclav del jai Montero Ríos, que amb tossudera senil, segueix oposant-se al projecte de Mancomunitat; ha de subjectar-se als manaments del García Prieto, als del Cobian, als del Villanueva, als del Amós Salvador, als de tots els personatges de totes les categories que li permeten la vida a precari.

I aquest cas que's dóna en el partit liberal, és una imatge, agravada, de lo que és el partit conservador, minat per dissidències intestines que no surten a llum tant sorollosament com entre's lliberals, però que existeixen.

Això ho veu tothom, això ho veu la monarquia i com que no hi ha remei per els partits que l'aguanten procura conquerir als homes d'esquerra, procura sembrar la desconfiança entre's partits d'esquerra a fi de que amb l'anulació d'aquests, no corre perill la seva existència.

Nosaltres ens en riem de les simpaties personals que pugui despertar la persona del rei d'Espanya. Aquesta simpatia és impulsiva, sentimental, passarà com tantes altres coses que tenen una base tan poc sòlida, com la del sentiment de les institucions. Lo que no passarà, lo que quedarà com pàgina més a afegir a les moltes escrites per la Restauració, és aquesta indignadora política de comparcs i comparcs dels partits monàrquics, és aquesta descarada batalla per a la consecució i uedat del poder, i això no respon a ròs noble, a rès pràctic, a cap plan; no hi ha més que un sol afany: pura i manar i disposar de la «Gaceta» i del pressupost.

Si els partits republicans haguessin sa pogut aprofitar-se d'aquest estat de coses, altre seria el pèrver d'Espanya; no calien desercions ni col·laboracions per a governar: els republicans governarien amb la República. Però això sembla que hi han republicans que no ho volen. Ja ho veiem, quan això estan els partits polítics, quan se parla d'evolucions i canvis de casaca.

A l'hora de guanyar per la descomposició dels enemics, van els titulats republicans a cubrir les seves baixes, a refer els seus entusiasmes, a prestar-los força i prestigi.

Aquesta és la trista política espanyola en l'hora present.

A darrera plana: Espectacles i Secció Comercial.

UNA INICIATIVA PATRIÒTICA

L'excels Guimerà proposa el trasllat dels restes den Casanova

Foment, de Reus, el simpàtic diari que tantes energies porta esmerades per la causa de Catalunya, acaba de llançar a la publicitat una nova sensacional per als que som catalanistes i sentim el cor saudar d'esperances per les reivindicacions patriòtiques.

En dues notes informatives de Barcelona, atribueix a l'excels dramaturg don Angel Guimerà, l'idea de celebrar l'any 1914, i en commemoració de la segona centúria de la caiguda de nostra ciutat sot a l'oder de Felip V, el trasllat a un cementiri de Barcelona, dels restes mortals de l'últim conceller en cap, Rafael de Casanova, que s'han enterrats a Sant Boi del Llobregat.

Al traillat de tant preuades cendres —escriu el cronista de Foment— a l'escafell d'un patriotsme pur i fervent, de tot Catalunya deurién vindre aquell dia a Barcelona, totes les entitats catalanes amb llurs banderes, tots els cors aimants de llibertat.

Al llegir la nota, nostre cor dona un bo d'allegria. Altro cop pensarem, lo que molt vegades hem pensat, lo que resulta evident en aquest maremagnum polític regnant, que sempre que per Catalunya s'inicia quelcom gran, ja sigui per ella, ja sigui pels seus homes, se deu a un d'aquests esperits catalanistes fervents, que mai han deixat de creure en la renascença de la patria, no obstant desengany i disgustos, no obstant l'haver posat cabells blancs veient les claudicacions dels que ahir se deien companys i fins deixables.

Desseguida, amb Foment a les mans endrecarem els passos cap a casa don Angel. L'escala estava fosca, el pis restava quiet i després d'uns bons moments d'espera en aquell despota miren per les portes tant i tant ells d'actors de tantes terres europees, ont pengen com trofeus de glòria, els records dels dies victoriosos de l'Homenatge, entrà alt, vacilant, don Angel. La seva mà encaixa amb la nostra i assentant-nos en una cadira baixa, als peus del sitjà on ell prengué seu, li llegiven la nova que inseria Foment.

—Es cert—ens diugué en Guimerà.—Jo vaig dir això a uns companys catalanistes. I com signa que li preguntessim l'origen de la pensada i l'estensió que ell creia que devia donar-s'hi, contestà amable, ràpid, posant en ses paraules tot el fet de l'entusiasme.

Vingué una comissió de «Renaxement» a demanar-me que's dongués aquella poesia que vaig llegir en el sopar dels Jocs i que no vaig volgues donar a vosté i mateix dia d'essa llegida.

—Va dona's-hi?—, varem interrompre més sorpresos.

—I cal! Aquella poesia per ara i tant no sort de casa. Ademés, vosté hauria pogut enfadar-se, com ja vaig dir-los-hi. I fou aquell dia que, parlant, parlant, sobre lo que ja hem convingut en dir-ne entre nosaltres, desviació del sentiment patriòtic, que vaig llançar, davant d'aquests joves amics, la pensada que ara veig que vossté m'ensenya en lletres de motillo.

—Podrà resultar una festa hermosa, explitida, com mai s'hagués vist a Barcelona.

—I això resultarà de realitzar-se i posar-hi tots el coll.

Els restes den Casanova—seguí dient el mestre—se troben enterrats a l'Església de Sant Boi del Llobregat. Lo que cal ara és averigar, i això podria ésser cosa fàcil, si aquell gran patrici fou enterrat sol o en sepultura en la qual ja hi haugessin enterrat altres cossos; i fins, en aquest darrer cas, separar els restes d'ells dels demés.

Queda un any i mig per a fer tots els treballs pertinents, que cregui, no seran pocs si la cosa vol fer-se com s'ha de fer. Veu, aquí a «Renaxement» hi ha una equació. Diu el diari dels seus paisans que vaig indicar que's dongués sepultura als restes den Casanova en un cementiri de Barcelona. Io no és això. Les cendres de l'esforç conceller haurien de ser enterrades en l'ex-capella de la Ciutadella de Barcelona, al Parc.

—Però vostè ha vist, don Angel, la

ECOS

HEMI de fer una lleial rectificació, que el nostre contrare «La Vanguardia» es doble. Senyorialment rebutja tot contacte amb la festa incivil i mortífera, mostrant a l'ensens de la seva primacia periodística. No s'excusa certa premsa amb que l'impostació del públic, la fa caure en aquestes claudicacions del mal gust i de l'incultura que son les ressenyes de les curses i les apoteosis dels toreros? Doncs, «La Vanguardia» mostrà seu tiratge, formidable en la nostra terra. Per a aconseguir els seus quaranta mil exemplars quotidians, no adata a la turba flamenca. En lloc d'una descripció de «corridas», se fa telegrafiar el discurs polític, l'article periodístic, el succés, la cerimònia del dia. I una de dues: o al públic tant se li endona de l'informació taurina, o aquí va's tots per avorriment, sense que deixin rastre en els espectadors, ni les ganes tant sols de comprovar els incidents que presencien a la plaça.

«La Vanguardia», al menys la d'ahir, no inseria ni l'anunci de la «corrida» de difunds hui hagueren sessions de la «Lliga Catòlica d'Esperantistes Catalans» al Centre Catòlic, i de «Genre Espero» a la casa de la Vila.

A la una es feu un banquet de més de 150 comensals al Cirçol Olotí; brindaren els senyors Gutierrez, Grau, Bremón, Puigjá, Pere Llosas i Perogordó. A les tres va celebrar-se la sessió de clausura acordant-se entre altres coses, què'l vinent Congrés es faci a Sant Feliu de Guixols.

A la nit es donà un ball en honor als congressistes, al Cirçol Olotí.

l'Associació de la Premsa, «La Vanguardia» es el primer periòdic de Barcelona; nosaltres el més humil. Tots dos, contraris de la festa taurina. Sabent-ho així, per què els elements directors de l'Associació, no procuren exposar els seus propòsits de celebrar la cursa de braus, amb el temps necessari per a què els diaris que no l'admeten, presentessin les seves raons?

En EL POBLE podien trobar un egoísmo partidista; no pas en «La Vanguardia». I així se troben amb que dos diaris no poden participar decorosament als seus legidors, que l'Associació de la Premsa, dóna una festa el diumenge proper. Una festa o un drama...

■ ■ ■

UN suscriptor ens prega que mostrem

la nostra extranya davant la persistència de l'«Il·lustració Catalana» i «Feminal» en no usar les normes ortogràfiques promulgades per l'Institut d'Estudis Catalans i ja acceptades per la majoria dels periodistes i dels escriptors catalans.

—Entenc — diu el nostre estimat suscriptor — que revistes de la seva importància i serieta, prescindint dels motius que tinguin per a donar més esplendor a l'acte i procurar la concorrença al mateix d'entitats i persones neutrals o de partits polítics no catalanistes, podrà darse a la festa sols un caràcter de catalanitat i rès més, subtraient-la a tot màs, més o menys tendencios. Així, podrien congregar-se tots els cors i orfeons, els quals davant els restes den Casanova, podrien executar una composició de conjunt. Podria ferse, en fi, la més grossa manifestació que haguessin vist ells catalans.

—Amb un tren especial — seguirà, pels de viatjar en les paraules — podrien traslladar-se els restes de Sant Boi a Barcelona. I tot Catalunya, congregada en nostra ciutat, hauria d'acudir a Sants a rebre els restes mortals del qui fou el seu darrer conseller. I en manifestació a la que hi podria acudir una gentada immensa, passant per les grans arteries ciutadanes, traslladar els restes al Panteó...

—I perqüè no gestionar — feu com interromp-se a si mateix, vivament — que's fessin salves a la sortida del tren de Sant Boi, a la seva arribada a Sants, i el dipositar-se'l cadàvre en la tomba del Parc?

—Es cert—ens diugué en Guimerà.—Jo vaig dir això a uns companys catalanistes.

—I com signa que li preguntessim l'origen de la pensada i l'estensió que ell creia que devia donar-s'hi, contestà amable, ràpid, posant en ses paraules tot el fet de l'entusiasme.

—Vingué una comissió de «Renaxement» a demanar-me que's dongués aquella poesia que vaig llegir en el sopar dels Jocs i que no vaig volgues donar a vosté i mateix dia d'essa llegida.

—Va dona's-hi?—, varem interrompre més sorpresos.

—I cal! Aquella poesia per ara i tant no sort de casa. Ademés, vostè hauria pogut enfadar-se, com ja vaig dir-los-hi. I fou aquell dia que, parlant, parlant, sobre lo que ja hem convingut en dir-ne entre nosaltres, desviació del sentiment patriòtic, que vaig llançar, davant d'aquests joves amics, la pensada que ara veig que vosstè m'ensenya en lletres de motillo.

—Podrà resultar una festa hermosa, explitida, com mai s'hagués vist a Barcelona.

—I això resultarà de realitzar-se i posar-hi tots el coll.

Els restes den Casanova—seguí dient el mestre—se troben enterrats a l'Església de Sant Boi del Llobregat. Lo que cal ara és averigar, i això podria ésser cosa fàcil, si aquell gran patrici fou enterrat sol o en sepultura en la qual ja hi haugessin enterrat altres cossos; i fins, en aquest darrer cas, separar els restes d'ells dels demés.

Queda un any i mig per a fer tots els treballs pertinents, que cregui, no seran pocs si la cosa vol fer-se com s'ha de fer. Veu, aquí a «Renaxement» hi ha una equació. Diu el diari dels seus paisans que vaig indicar que's dongués sepultura als restes den Casanova en un cementiri de Barcelona. Io no és això. Les cendres de l'esforç conceller haurien de ser enterrades en l'ex-capella de la Ciutadella de Barcelona, al Parc.

—Però vostè ha vist, don Angel, la

titular a don Guimerà. Puede presidir, sense republicano, una Càmara, cuya majoria es monàrquica?

Si se considera la Càmara com una institució monàrquica, puede existir el escriví.

—Però no podem considerar la Càmara como un organismo popular? Es el organisme popular por excelencia. Y es organismo soberano. Tienen las Cortes una tan alta significación, siendo soberanas, como el poder mayestático, dentro del Estado. Y así considerado, podía muy bien un republicano, de los méritos y prestigios del señor Azcárate, ocupar su presidencia.

El C. N. R. de Gracia

El vinent diumenge dia 18, a les 4 de la tarda, el C. N. R. de Gracia commemorarà el VI aniversari de la seva fundació amb importants festes, entre elles la solemne ofrena de la nova bandera per una comissió de distingides senyores de l'entitat.

L'acte promet ésser brillantíssim donat l'entusiasme que ha despertat la patriótica pensada de les dues catalanes que entre-gardarà la bandera al Consell Directiu izant-se pot seguir la nova senyera en la balonada del Centre. Farà'l parlament alusiu a l'acte el President senyor Ribera i Rovira; prestigiosos personalats del catalanisme dirigiran la paraula als congresats a l'acte, fent el discurs de gracies el Secretari del Consell Directiu, senyor Ayán i Vázquez.

Finalment, en obsequi a les gentils oferentes de la bandera nova, se ballaran rams i sardenes amb un triat programa que executarà l'orquestra «La Moderna Harmonicas».

La selvatjada de Sant Feliu

Com anunciam, el dia 25 del corrent, els radicals commemoraran el segon aniversari de la selvatjada comesa dels carlins a Sant Feliu del Llobregat.

El Comitè de la Federació de Joventuts Radicals ha organitzat, amb aquest motiu, els següents actes:

Al matí tindrà lloc una manifestació que's dirigirà al Cementiri per a depositar corones damunt la tomba del Balta i den Roil, que moriren covardament assassinats per la carinada.

A la tarda s'efectuarà una visita a Sant Feliu per a depositar corones a la tomba del Tardet, i al vespre se celebrarà un míting, els detalls d'organització del qual no estan encara ultimats.

Varies

Una comissió de Sitges, en la què admeten de vari's senyors que representen autoritat en data vila hi estava representat el Baluart de Sitges, visità en son domicili particular al representant en Corts pel districte de Vilanova i Celrà, don Josep Bertrán i Musitu, amb motiu d'haver sigut absolt pel Tribunal Suprem en la causa que per calumnia i injuria se li seguita a instància de l'ex-secretari de l'Ajuntament d'aquella vila, per fets cometuts per aquest funcionari públic i per dit diputat, denunciats en un article periodístic insertat en el setmanari «Baluart de Sitges».

Els comissionats oferiren al senyor Bertrán i Musitu un banquet íntim a la casa del

que procedent de la recluta voluntaria que desgastà la nit de Nadal amb armes i munició permaneixen fins que són detingut per la policia indigena.²⁵

En la declaració ha jurat per Déu i en la qual que ignorava la transcendència de l'acte reialitzat i la gran responsabilitat que continua.

Comentaris interessants

La *Epoca* diu que no es garantia de finalitzar quell el Govern hagi convocat les Corts per al dia 26, perquè al comte de Romanones no li serà una dificultat insurpassable oblidar, per acord d'altre Gabineu, un aplacament de la convocatòria.

El fet, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisament recomana al per M. De Chauvel, una espècie de Crèdit de la teclera Republicana.

S'ens vol prestar a l'Azcárate com en Royer-Colard i precisament no's pot admetre, perquè en Royer-Colard no era un enemic de les institucions monàrquiques sinó un adverser de's procediments de la seva època.

El senyor Lerroux ha ofert tornar a Galicia i exposar a les Corts el problema dels drets.

Lat anglès

Almeria. — D'arròbida forosa ha entrat el lat anglès *Lorent*.

Ha desembarcat i ha recorregut els carrers de la ciutat el due de *Wirling*.

Al camp

El comte de Romanones ha marxat a passar el dia d'avui en una finca anomenada Miral el camp.

Combinaçió

Sembia que està en preparació, per ésser sorteia a la firma del rei, una extensa combinació de l'obertura de les Cambres.

En seguir que s'abordarà aquest assumpte abans de l'obertura de les Cambres.

En aquesta taula de la combinació so sols se sab que nomenaran variis governadors nous per a que descanxin els qui portin més de dos anys exercint el càrrec.

Banquet

Es diu que en la setmana pròxima obsequiarà'l rei amb un banquet al personal de l'ambassada francesa.

El plet de família

Amb tot i l'insistència amb quell el comte de Romanones assegura que no s'han fet gestions prop del senyor Azcárate, per a que accepti la presidència del Congrés, és notori i públic que'l ministre de la Governació ha fet visites als senyors Alvarez (don Melquíades), Pedrel, Zufeta (don Lluís), González (con Ferrer) i altres persones.

Els periòdics recullen les gestions que el senyor Alba ve realitzant, per a lograr convèncer al senyor Azcárate i, ademés, un ministre que hi les següents manifestacions a un periodista:

— La solució del problema que per a nosaltres suposa la designació de president del Congrés ha sofert un aplacament: el que marca la data d'obertura de la Cambra.

En aquest temps suposo jo que s'haurà lograt convèncer a don Gumerindo Azcárate.

— Però, el comte insisteix en aquesta designació?

— Amb més interès i major decisió que abans del seu viatge a París.

Hi posa des parla'l president amb M. Poincaré de la política espanyola i molt concretament de les dificultats que arrenquen al Govern amb la designació de la persona que haguessin de presidir el Congrés, i al conceixer el que de l'Estat francès els proposits dels Romanones els va elogiar sense reserva.

— Ah! — exclama; — si nosaltres conseguim que un home de la direcció, com el d'oncle de Mum, es preste a acceptar la presidència de la Cambra.

Aquesta coincidència amb M. Poincaré, sens dubte, un motiu més per a que tots els esforços dels Romanones s'encaminen a convèncer al senyor Azcárate.

— Però, li ha fet directament l'oferta?

— No, ni crec que sel faci; però per medis indirectes ha procurat i procuraigat que desigui que és el de tots.

— Està, doncs, tots els ministres conformatos amb aquesta designació?

— Sí, senyor; i ho estem en primer terme perquè temo que aquest és el de sig d'un personalitat molt alta, perquè amb això creixerà el prestigi del Parlament i per què, es inútil oporti-ho, no acceptari el senyor Azcárate es crea una dificultat gran al Govern i en definitiva al partit liberal.

Espere i destí, doncs, que la qüestió es solucionarà satisfactoriament en els dies que faltan fins l'obertura del Parlament; perquè de no lograr-se'l conflicte tindrà veritable importància.

— I si accepti'l senyor Azcárate, per a evitar tants entorments al partit liberal, se li donarà pel Govern amplies facultats.

Una independència completa — ha respondut el ministre — perquè no hi ha que oblidar la seva significació republicana i en ell suposarà l'acceptació de tan elevat càrrec.

Malfactors morts

Valencia. — La prisa va donar compte de que la guarda civil del poble de Picanya ha mort tres malfactors.

Per indagacions posteriors particulars se sab que una partida de malfactors feia les seves correries pels voltants de Picanya i portava atomitzats als pagesos pels robes cometuts.

Ans d'abant robaren al carrer de Ciudad Real el carro i cavall d'un escombrarie.

Un vei va veure als tres malfactors que s'havien fet amos d'una casa en el mont i denuncià cas a la guarda civil.

Dugues parells marxaren a l'una de la matinada amb un terrible temporal d'altes.

Prengueren possessions davant del refugi dels bandits i els donaren l'allotjament.

Des de dins contestaren amb una desferga.

S'originà un nodrit foc d'una i altra part.

Al poc temps els malfactors ja no contestaven al foc dels guardes.

Els guardes es van acostar a la casa dels malfactors i varen trobar el cavall que aquests havien robat la nit anterior, arrabiat de hales.

A la porta estaven els cadàvres dels tres malfactors.

En Giner dia.

El senyor Giner de les Ríos ha manifestat que seguirà en el poder al comte de Romanones.

Respecte a la presidència de la Cambra popular, opina que encara que és difícil que accepti el senyor Azcárate, si s'vol-

drà que aquesta hagi molt abans de la claus de Barbiére, que sofriran grans danys.

L'arcade de Sant Julià de Musques reclama la presència del governador en aquella població, i per això el decret de l'ajuntament erigit al diputat a Corts, fill de la municipalitat, es va fer.

El jutjat d'Arenys de Mar, que no li permetrà la presidència del Consell de l'Estat.

La comunitat d'Amics d'Amics de l'Estat, que anà a invitar-lo a l'inauguració de l'Exposició de pintures de la meitat del segle XIX.

El rei va rebre en audiència a don Balduí de Aragó, que va anar a donar-lles al seu fill el rei en audiència als ducs d'Alba i de Moncada i al marqués de Villaviciosa.

Després dos Alfons marxà amb el comte de Macosa al Tir de colom de la Casa del Camp, ont esmorzà. Passarà un allí la tarda.

No serà tant

Els assagistes persona que sembla ben encomanat que el rei està decidit a que les Corts apríuen tota la vida legal a tot frang i a que termini el cas d'excepció que ha estat obrint fins ara.

Està don Alfons resolt a tot, inclos a que els republicans ocupin el bon blau, lo que serà per a ell la major glòria.

Per això el comte de Romanones es mostra tan optimista i segur de sa permanència en el Poder.

El Monument an en Giner de les Ríos

El dia 24 s'inaugurarà a Vélez-Málagu el monument erigit al diputat a Corts, fill de la municipalitat, don Armengol Giner de les Ríos.

L'Ajuntament de Barcelona, que està edificant la Facultat, farà una representació en la cerimònia del descobriment de l'estàtua.

Una cas que aesciareix

La correspondència d'Espanya publica una carta que dia ha rebut escrita a màsima i firmada per «un amic de Jalon», que en vista de l'alarme, que ha arribat fins al Govern, que ha produït la desaparició de don Rodrigo García Jalon, diu que per raons que no li permeten conèixer la polònia freqüentant els llocs a on coneixia dit senyor, marxa aquell a Amèrica embarcant en un port francès en els primers dies del mes actual.

Un altre monument

Valencia. — Com ja s'annuncieix el pròxim dissabte s'elencarà a Sueca l'inauguració del monument abusat per a perpetuar la

memòria dels funcionaris de l'administració de justícia morts durant els successos de 1911.

Temporal

Bilbao. — Plou copiosament. El Nervión ha experimentat una gran crescida i s'ha desbordat en varis punts. Varias barques s'han anat a fons.

Inundacions

Es reben telegrammes donant compte de haver-se ocorregut inundacions, a causa del temporal d'aigua, en variis punts de Bilbao, Almeria, Saragoça, Castelló i alguns altres punts.

Miting

Pontevedra. — S'ha celebrat un miting radical, en el que han parlat els senyors Emilià Iglesias, Albornoiz i Lerroux.

Aquest ha dit que els conservadors es troben incapacitats per a governar fins que tornin al camp quells va marcar en Cánovas del Castillo.

Els liberals — ha afegit — no tenen qualsevol més problema que l'elecció del seu president del Congrés.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisament recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d'emergència interna en el Govern.

En quant a la candidatura del senyor Azcárate, una resulsa que també és aquell article de *Paris* el precisamente recomana al comte de Romanones.

Al final, amb tot, de que no segueix simulacri la publicació del decret i la determinació del candidat a la presidència del Congrés és per a tothom, una palesa considerant que l'estat d

ESPECTACLES

Teatre Tívoli Gran companyia d'opereta. Emili Duval i Julià Vivas. Avui divendres, nit a un quart de deu. Extraordinari programa. Primer Segona representació de la gran opereta en 3 actes.

La fierecilla domada

Segon Gran debut de la célebre ballarina Mlle. Napierkowska 5 úniques funcions amb «La Captiva», número original en el què's desenvollien varies danses. Tercer L'entremer. «La última muñeca». Se despatxa en comptaduría.

Teatre Novitats

Companyia dramàtica d'Enric Borrás. Avui divendres, a un quart de deu

El adversario

Demà dissabte estrena

Fin de condena

Se despatxa en comptaduría.

Teatre Còmic Avui divendres a les nou, Cartell monstre. Primer «El nuev o testamento». Segon Darrera representació.

La comedianta 3 actes per A. Lepetegui i Pauet Gorgé. Tercer Reestrena.

La carne flaca per Ursula López i Julia Gómez. Dissabte: «Ajegos malabares», per Lluís Rodríguez. Setmana vinent: «Las Bayaderas».

Teatre Apol Avui divendres assaig general del nou mimo drama detectivista en 5 actes i 15 quadres.

El rey de los apaches de grans trucs policials, amb l'incendi d'un vaixell en alta mar. Dita estrena se farà demà dissabte.

FRONTO COMTAL Dos grans partits per avui a dos quarts de cinc.

ROJOS: Alfons, Egozene. **BLAUS**: Gaspar, Biennier. Entrada 1° a 1 pess.

Saturn Parc

El millor Parc amb els sports i atraccions més notables i grans del món. Començarà diàriament tardes i nits la reputada música del regiment d'Alcàntara Teatre Varietàts del «Saturn». Espèciedid programma prenent-hi part l'originalitat i popularitat Pep Marqués, la ballarina Conchita Ripoll, el notable excentric musical «Dorix», «Trio Navarro» i el extraordinari home de foc S. Menier. Debut de les ballarines «Mari-Trabel», Entrada de passeig 10 céntims.

Concerts

Palau de la Música Catalana Associació Wagneriana **Orfeó Català** Centenari **WAGNER**

Diumenge 13 maig a dos quarts de deu en punt del vespre I GRAN FESTIVAL

Programa: Obertura de RENZI; obertura de l'HOLANDES ERRANT; preludi de LOHENGRIN, chor de filadors de l'HOLANDES ERRANT.

PARCIVAL acte I quadre I (estrena) ELS MESTRES CANTAIRES DE NUREMBERG acte III quadre II Localitzat: Casa Dotestio magatzem de música i 3, Portal de l'Angel.

Gran Edén Concert
Assalt, 12.
Music-Hall, Concert, Restaurant Parísien

ALCAZAR Gran Cafè Concert Restaurant de primer ordre. Sarsueles alegres. Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT - MUSIC-HALL

Marqués del Duer, 106, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies tarda i nit, per una important «Companyia de Varietés».

La Gran Peña Music-Hall Sant Pau, 83 Telèfon 3068

Tots els dies tarda a dos quarts de quatre i mitja a dos quarts de deu. Concerts per la Companyia variétés i grans espectacles de regal.

Cinematógrafs

Grancine saló Doré

Avui divendres hermosissim programa del pel·lícules i

4 colossals atraccions 4 «Adriano», prodigi en els seus balls a transformació, «The Pantos» excentrics de primer ordre, evocacions en els seus difícils treballs de ball angles, «Trio Aliator», balls acrobàtics. Enthusiasm sense igual als eminent artistes.

LOS HARTURS

Los Harturs

els quals diàriament canviuen de treball. Mai cansa el vèure's, sempre novitats.

Demà gran programa. Diumenge gran matinée de 11 a 1. Aconsejement artístic, pr' nent-hi part totes les atraccions i els emblematic artistes «Los Harturs» representant.

El Zio Bartolo

Diumenge pel matí al Doré, única funció matinal que pendrà part tan notables artistes.

SANT PAU, 85 CINES ARIBAU, ROYAL

Entrada general . . . . . 10 céntims:

Preferència 20

Avui divendres de moda, grans estrenes «Amor que mata» 850 m. Pathé. «Corazon de oro» 750 m. Roma Film. «La novia del explorador», «El campanillón», éxito Nordisk. «Un legado para sordos-mudos», 650 m. «Los curvados», 750 m. Cines. «La corbeta de Chinchilla», 750 m. Pathé núm. 218. «Las perfidias de la tierra blanca», 450 m. Gaumont i altres. Demà dissabte entre altres grans estrenes: «Deuda pagada», Pathé. «La capacidad del destino».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Cobres desde pessetes 3^o50. Els divendres, boullairebla. Dissabte mecani corrent i vegetaria.

Butlletí comercial

15 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotisiació oficial

Londres, 10 dies vista . . . . . Oper. 28'90

— xcc . . . . . 27'40

Paris, xcc . . . . . 27'40

Madrid y plases banca, a 5 d.v. . . . . 8'30

8'70

Efectes públics . . . . . Oper. 8'30

Deute int. em. 1903 serie A . . . . . 85'45

— B . . . . . 81'70

— C . . . . . 81'70

— D . . . . . 81'25

— E . . . . . 89'80

— F . . . . . 89'80

— G . . . . . 88'00

dif. series . . . . .

Amortisables . . . . . 109'65

— B . . . . .

— C . . . . . 109'50

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 91'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .

— G . . . . .

dif. series . . . . .

série A . . . . . 105'

— B . . . . .

— C . . . . .

— D . . . . .

— E . . . . .

— F . . . . .